

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 174/06-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. Mgr. L. Z., P., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 19, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. Mgr. L. Z. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2006 doručená sťažnosť RNDr. Mgr. L. Z., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 19, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)

uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že Obecné zastupiteľstvo vo V. (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) uznesením č. 224/1993 z 28. decembra 1993 schválilo zmenu názvu ulice Kpt. Pfliegla na ulicu Dr. Jozefa Tisu a ulicu Nábrežie Osloboditeľov na Nábrežie kpt. Pfliegla, preto sa sťažovateľ 29. novembra 1995 obrátil podaniami na Okresnú prokuratúru v Žiline (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru v Ž. (ďalej len „okresný úrad vyšetrovania“), v ktorých oznámil podozrenie z trestného činu tým, že došlo k premenovaniu ulice Kpt. Pfliegla na ulicu Dr. Jozefa Tisu.

Keďže okresný úrad vyšetrovania aj okresná prokuratúra vec sťažovateľa vybavili jej odložením, vyslovenia protizákonnosti premenovania predmetnej ulice sa sťažovateľ domáhal žalobou podanou na Okresnom súde v Žiline 11. decembra 1998. V uvedenej právnej veci o ochranu osobnosti nakoniec rozhodol miestne príslušný Okresný súd Levice, a to rozsudkom sp. zn. 11 C 274/2000 z 27. apríla 2004, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. O odvolaní sťažovateľa rozhodoval odvolací Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“), ktorý rozsudkom sp. zn. 6 Co 199/2004 z 12. októbra 2004 prvostupňový rozsudok potvrdil. Dovolaním podaným najvyššiemu súdu 7. januára 2005 sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu i rozhodnutia súdu prvého stupňa. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005 dovolanie sťažovateľa odmietol.

Z uvedených dôvodov domáhajúc sa svojho základného práva na ochranu ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti sťažovateľ žiadal ústavný súd o poskytnutie ústavnej ochrany tak voči obci V., okresnému úradu vyšetrovania, okresnej prokuratúre, ako aj voči Okresnému súdu Žilina, Okresnému súdu Levice, krajskému súdu a najvyššiemu súdu. Sťažnosť sťažovateľa z 8. februára 2005 ústavný súd odmietol uznesením sp. zn. I. ÚS 103/05 z 9. júna 2005, sťažnosť doručenú ústavnému súdu 17. októbra 2005 ústavný súd odmietol uznesením sp. zn. III. ÚS 331/05 z 30. novembra 2005.

Napriek tomu sťažovateľ tvrdiac, že postupom súdov v predmetnej veci došlo k porušeniu ním označených základných práv, opätovne podal sťažnosť ústavnému súdu, v ktorej za odporcu označil už len najvyšší súd.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena v zmysle čl. 10 ods. 1 listiny a čl. 19 ústavy, základné právo na právnu istotu vyplývajúce z čl. 1 ods. 1 ústavy a základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojitosti s čl. 46 ods. 4 ústavy uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005, zrušil uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 41/2005 zo 17. júna 2005 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 280 000 Sk a trovy konania v zatiaľ nevyčíslenej výške.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005, ktorým tento súd odmietol dovolanie sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 6 Co 199/2004 z 12. októbra 2004 v konaní o ochranu osobnosti tvrdiac, že najvyšší súd týmto rozhodnutím porušil ním označené základné práva.

Ústavný súd zo spisu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 331/05 zistil, že o sťažnosti sťažovateľa v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 19, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy, ako aj čl. 10 ods. 1 listiny uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 41/2005 zo 17. júna 2005 ústavný súd už rozhodol tak, že sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 331/05 z 30. novembra 2005 (doručené účastníkovi konania 9. januára 2005) predstavuje v tomto konaní prekážku veci rozhodnutej (§ 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde), a preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako neprípustnú [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako celok už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 zákona o ústavnom súde, z uvedeného dôvodu sa už nezaoberal jeho ďalšími návrhmi na rozhodnutie ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2006